

Publicerad 2016-05-29 12:34 av Carl O Andersson

Ur 2007 års arkiv - Men modifierad

Visst måste det vara KÄELEK

Tack var Henne
hamnade jag i Eden

Hon visade mig dess plats.

En plats
där ängsblommorna
fortfarande stod i full blom

En plats
där vildkaprifolen
slingrade sig i stenröset
sparande sig till skymningen
för att sända ut sin ljuvliga doft

En plats
där björnbärssnåren
kröp längs bergssidorna
för att kunna ta vara på varje
uns av solens livgivande utstrålning

En plats
där fortfarande
man med tur kunde hitta
den sällsynta ängsnattviolen,
vilken min morfar brukade ta hem
men för oss aldrig yppa dess växtplats

Den ställdes
ute på köksbordet
för att under hela natten
sprida sin ljuvliga, aromatiska doft.

Och
det var just där,
i detta underbara Eden

bland sommarängens alla blommor

som hon gav mig sin kärlek.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl O Andersson med Poeter.se id #4639 innehar upphovsrätten